

HET MILLENNIUM

Aan het eind van de vorige eeuw kwam het begrip millennium op de agenda. Iedereen had het erover en de kranten gingen voorop met eindeloos gepalaver over wat er allemaal zou kunnen gebeuren. Alle computers zouden op hol slaan en dat zou ontaarden in een totale chaos. Gelukkig gebeurde dat niet en we gleden geruisloos het millennium in.

Nou ja, geruisloos is ook niet het goede woord want buiten het vuurwerk dat om 12 uur werd aangestoken was er eerder in de avond een vuurwerk voor jong en oud. Dat werd afgestoken vanaf het voetbalveld van Neerlandia. Heel Dorst was uitgelopen en men genoot van een indrukwekkende vuurwerkshow. Pijlen in alle kleuren en hoog in de lucht schitterende bollen die in kleuren uiteen spatten. Een groots vuurwerk voor zo'n klein dorp!

Maar er gebeurde nog meer. Het was toch wel bijzonder, dat millennium, want bijna niemand kan het volgende millennium mee maken. Vandaar dat in het hele land aftelborden verschenen. Borden met grote neonletters, elektronische borden met digitale letters, enz.

Maar de jeugd vernielde de borden en de elektronica liet het ook dikwijls af weten.

De Werkgroep Festiviteiten had niet veel geld en er werd besloten om zelf een handbediend bord te timmeren en dat langs de Rijksweg bij de verkeerslichten op te stellen. Omdat ik er het dichtste bij woonde was aan mij de eer om het bord te bedienen. Dus regelmatig met de keukentrap er naar toe en cijfers aanpassen. In het begin elke maand, daarna elke week en in de laatste fase elke dag.

Baldadigheid

We bleven verschoond van baldadigheid maar enkele jongeren konden het toch niet laten om af en toe de wat cijfers te verwisselen of om ze op hun kop te zetten. Kattekwaad maar soms kom men van kwaad tot erger.

Voorzitter Harry Claasen wist uit welke hoek de wind waaide en hij spoorde de daders op. Harry ging met ze in gesprek met het volgende aanbod: "Als jullie en je vriendjes met je vingers van het bord afblijven krijgen jullie bij deze mijn toestemming om op oudejaarsdag om twaalf uur het bord in brand te steken". Er gebeurde verder niets meer en op oudejaarsdag om twaalf uur dansten ze om het brandende bord. Een hoopje as, als symbool van de vorige eeuw, bleef er over.

Groeten uit Dorst
Jos van Alphen